

Libertatea ca moștenitor

Text biblic: Galateni 3:23→4:7

Versetul de aur

Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus Gal 3:26

Introducere

Pavel a reflectat asupra experienței sale trecute "însuflețit de râvnă" în Iudaism (1:14) în timp ce a subliniat incapacitatea sa de a urma învățătura legii până la neprihănire (Gal 2:15-21). Prin Hristos, făgăduința mântuirii fusese descoperită întregii lumi (Gal 3:6-9). Pavel a continuat să arate natura unificatoare a acestei mântuirii pentru toți cei care vor crede în Hristos.

Din cauza predicării Evangheliei harului de către Pavel, unii dintre oponenții săi l-au acuzat că acționează în contradicție cu VT (Fapte 18:12-13). În timp ce Pavel a prezentat noul mesaj al harului fără regret, el a recunoscut, de asemenea, cu ușurință că legea veche lui Moise avea un scop vital în planul lui Dumnezeu. El a susținut cu tărie că noua Lege este superioară.

Gal 3: 15-22 se concentrează asupra seminței lui Avraam. Numai în Hristos Dumnezeu a împlinit Legea. Și această împlinire nu a înlăturat promisiunile făcute de Dumnezeu. În schimb, Isus a fost mijlocul prin care Dumnezeu și-a ținut promisiunile făcute lui Avraam și descendenților săi. În Gal 3:21-22, Pavel s-a concentrat asupra limitelor legii, și anume că ea nu putea transmite neprihănirea sau viața.

Contextul lecției

I Sămânța lui Avraam (Galateni 3:23-29)

A. Înainte de venirea credinței (v23-24)

După orânduirea vechii Legi, noi am fost supuși ei, până când credința care trebuia să vină ne-a fost relevantă. În acest fel Legea (veche) ne-a fost un îndrumător către Hristos, care ne-a socotit neprihăniți prin credință. Scopul legii nu a fost niciodată să salveze pe nimeni; a fost să arate nevoia celui care poate salva pe toată lumea. Deoarece legea nu putea face mai mult, Dumnezeu l-a trimis pe fiul său să îndeplinească cerințele legii (Rom 8:1-4). Lucrarea lui Hristos a fost punctul culminant al planului lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră; a ne pune credința în el este succesul păzitorului.

B. Credința în Hristos (v 25-29)

Galatenii au crezut despre neprihănire necesită atât respectarea legii, cât și exprimarea credinței în Hristos. Pentru a corecta această eroare, Pavel a subliniat superioritatea și finalitatea credinței în a fi considerat neprihănit. Acum că Hristos a venit, ținerea Legii nu mai este necesară. Este "este un dar" odată ce venim la Hristos și descoperim libertatea pe care numai El o poate oferi. În acel moment, ne-am "maturizat" și putem face parte din familia lui Dumnezeu. Învățătorii falși din Galatia s-ar fi opus cu înverșunare afirmației lui Pavel. Una era să spunem că neamurile nu aveau nevoie să urmeze Legea, primul punct de dispută al iudaizatorilor. Dar a spune că evreii nu trebuie să se supună legii ar fi o erezie pentru învățători.

Pentru că noi am crezut în Hristos suntem ai lui Hristos, și suntem o sămânță lui Avraam și moștenitori prin făgăduința făcută lui.

II. Copiii, lui Dumnezeu (Galateni 4:1-7)

A. Moștenitor nematur (ne copt la minte) (v 1-3)

Aceste versete preiau analogia din Galateni 3: 24-25, pentru a ilustra în continuare natura

planului lui Dumnezeu. Pavel a făcut acest lucru imaginându-și un copil minor care va moșteni în cele din urmă proprietatea tatălui. Minorul este tratat ca sclav, deși în același timp deține întreaga moșie, fiind deja desemnat ca moștenitor care va controla proprietatea. În obiceiul Roman, un moștenitor nu avea control asupra proprietății familiei până când a ajuns la vârsta majoratului, în jurul vârstei de 25 de ani.

B. Moștenitori adulți (v 4-7)

Cuvântul „dar” prezintă un contrast între timpul copilăriei și „vremea potrivită”. Acesta este timpul potrivit pentru împlinirea profețiilor VT (Gen 12:3; 2 Sam 7:16; Isaia 9:6-7; Marcu 1:15; Efeseni 1:10). Acum când avem pe Hristos, nu mai trebuie să ne supunem unor părți distinctive ale Legii pentru a prin salvarea prin Isus Hristos.

Slujirea lui Isus a avut două părți. În primul rând, el ne-a salvat de tirania legii, sub care am fost condamnați din cauza păcatului nostru, apoi El ne-a adoptat în familia Sa, dar acum vom moșteni promisiunile și binecuvântările Lui ca fii ai Săi (Rom 8:15, 23).

CONCLUZII

Dar situația nu este fără speranță. Iertarea ne-a fost oferită prin moartea lui Isus. În Hristos, suntem eliberați de această suferință. Iar noi, frații și surorile în Hristos, trebuie să ne bucurăm. Suntem iubiți; suntem copiii Tatălui nostru. Noul nostru statut este rezultatul acestei relații. Duhul Sfânt locuiește în inimile noastre pentru a confirma acest lucru. Dumnezeu a avut un plan de la început și indiferent de cine ai fost cândva, în Hristos ești făcut o ființă nouă în Dumnezeu. Ai fost răscumpărat pe un preț foarte mare și ai fost adoptat ca și copilul Lui. Nu mai trebuie să fim sclavii legii, tradițiilor, normelor culturale sau altor restricții; suntem liberi prin credința în Isus Hristos să trăim pe deplin ca moștenitori ai promisiunii lui Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Oricine am fi, ori du unde am veni, noi putem deveni copii ai lui Dumnezeu prin Isus Hristos.